

Prefață

Hotărârea Autoarei de a oferi atât cursanților care se instruiesc în Psihologia Cuantică, cât și publicului interesat, un serial de ghiduri cu un concentrat conținut de inițiere și de stimulare a auto-educării spirituale, „a rodit” din nou prin această carte. Totuși, față de celelalte cinci cărți-ghid anterioare, textul care urmează prezintă în bună parte o altă „coloratură”, datorită însăși unei „inspirații” primite din zone îndepărtate în care continuă să se păstreze tradiții antice, cu profunde reverberații spirituale.

După cum menționa Autoarea chiar din Introducere, conținutul instructiv al cărții i-a fost sugerat în cursul unei recente călătorii în Orient, care a fost o adevărată „aventură inițiatică”. Vizitând locuri din India, Nepal și Tibet, în care se mențin dintr-o neștiută vechime cunoașteri uimitoare, înțelepciune înaltă și remarcabile practici benefice - toate bazate pe un bogat fond spiritual - a resimțit o nouă deschidere poetică: „am conștientizat pregnant rolul cunoașterii în evoluția și desăvârșirea omului ca ființă divină. Vreau să vă împărtășesc această conștientizare!”.

De altfel, chiar și numeroși „gânditori” - dintre care unii erau lipsiți de orice inițiere, au ajuns să constate

această „necesitate” a inspirării din profunda înțelepciune hindo-tibetană cultivată de-a lungul mileniilor în zonele respective. Poate că un exemplu foarte semnificativ în acest sens l-a redat savantul fizician Erwin Schrödinger - laureat Nobel - care în cartea sa, *Spirit și Materie*, scria (în 1967) următoarele: „Știința noastră se bazează pe obiectivare, iar prin aceasta a pierdut posibilitatea unei înțelegeri adecvate a Subiectului Cunoașterii, a Spiritului. Cred că tocmai în acest punct, modul nostru actual de gândire trebuie îndreptat, trebuie corectat cu o transfuzie din gândirea orientală.”

Or, acest savant (ca și alți fizicieni reputați) a înțeles un fapt esențial: „Subiectul Cunoașterii” fiind „Spiritul”, eforturile cognitive ar trebui să înceapă însăși de la „autocunoașterea” ființei umane: Omul fiind Spirit întrupat, trebuie să se cerceteze singur, să afle și astfel să răspundă individual tot mai amplu la două mari întrebări: „Cine sunt Eu?” și „Care este sensul profund al existenței întrupate - mereu trecătoare, pe această Planetă?”. În fapt, atât acest mare fizician, cât și tot mai numeroșii oameni culti care au înțeles importanța orizontului cunoașterii larg deschis în Orient încă din antichitate de înțelepți hinduși ce au transmis posterității prin Upanișade răspunsurile respective, au relevat un același principiu fundamental - regăsit și de Autoare în „aventura ei inițiatrică” și specificat în carte ca un

imperativ: prin cunoaștere, scoți la suprafață în planul concret potențialitățile Scânteii Divine din Tine!

Însuși eruditul profesor Mircea Eliade, pătrunzând în profunzimea vechilor texte sanscrite Chandogya Upanișad și Maitri-Upanișad releva (în Istoria Credințelor și Ideilor religioase) importanța auto-cunoașterii Sinelui nostru superior, pentru orientarea viețuirii intrupate a fiecărui om: „Neștiința - care este de fapt o ignorare de sine, poate fi asemuită cu o „uitare” a Sinelui adevărat. Cunoașterea, suprimând ignoranța și sfâșiiind vălul iluziilor, deschide calea eliberării; „adevărata știință” echivalează cu o „trezire”... Suferința, care definește ființa umană, este rezultatul ignoranței (avidya).”

Preluând mai târziu acest principiu de bază al înțelepciunii antice orientale, inițiații greci l-au înscris (în sec. VIII î.e.n.) în piatra frontonului renumitului templu al oracolelor de la Delfi, ca un imperativ adresat fiecărui om: Gnothi seauton! Filozoful și oratorul roman Cicero l-a reactivat public șapte secole mai târziu: Nosce te ipsum! Dar, de-a lungul secolelor, chiar și până în zilele noastre, acest îndemn, în general puțin înțeles în profunzimea lui, a continuat să fie mereu la fel de necesar în întreaga lume: Cunoaște-te pe tine însuți!

Regăsirea relativ recentă a acestui „cult al autocunoașterii” menținut din vechime în Orientalul hindu-tibetan a determinat-o pe Autoare să scrie noul ghid; la baza lui, era aceeași dorință de a contribui și în „zona

noastră" la o lărgire a orizontului spiritual printr-o reactivare a „cultului cunoașterii” - voalat din păcate tot mai mult de concepțiile materialiste atât de limitative.

Ca psiholog-clinician cu experiență atât în instruirea de grup cât și ca terapeută, Autoarea a sesizat o cerință ascunsă, dar tot mai imperioasă: necesitatea impulsionării semenilor și în extinderea mai activă a cunoașterilor care să „elibereze” capacitatele deosebite deținute în stare latentă de Sinele divin al fiecărui om - acestea fiind blocate atât prin ignorarea efectivă a existenței lor, cât și prin gândiri și manifestări la nivele de conștiință mai joase. Dar, chiar mai mult, din trăirile personale precum și din cele relatate de dileriți cursanți și pacienți s-a convins de un fapt esențial: atât tăzaurul cunoașterilor acumulate cât și capacitatele intime care au fost deblocate în cursul vieții, sunt singurele „bunuri” pe care le luăm cu noi în Lumea de Dincolo și cu care revenim periodic în încarnările următoare! Drept urmare, Autoarea a evidențiat și a dezvoltat în cadrul unui întreg capitol o problemă de fond: Cunoașterea e comoara cea mai de preț pe care o putem acumula în trăirile întrupate și tot ea este aceea care ne ajută treptat la „eliberarea”, la „iluminarea” care să ne eliminate suferințele trupești și sufletești și să ne aducă treptat la momentul din care nu mai este necesară asocierea Sinelui divin cu un trup carnal!

Dar, astfel cum ne-a obișnuit încă din cărțile-ghid anterioare, Autoarea știe la fel de bine și în acest domeniu

să explice concis și clar modul practic în care trebuie să ne dirijăm acumularea individuală a acestei „comori”: în primul rând să ne cunoaștem bine pe noi-însine sub toate aspectele funcționale ale ființei noastre cât și ale potențelor noastre latente. Și pentru a ne ajuta în acest sens, a schițat simplu suita de procese biofizice esențiale (pe care „știința oficială” evită încă să le recunoască) care întrețin conexiunile fundamentale dintre Spirit - Sinele nostru superior și extraordinarul „calculator” care este creierul fiecărui om. Dar chiar mai mult, la fel de simplu și concis explică tuturor cititorilor și un alt aspect funcțional ce ține de „cunoașterea noastră - însiși”: în cadrul proceselor biofizice esențiale care derivă din conexiunile respective, un rol extrem de important îl au glanda pituitară (hipofiza) și glanda pineală (epifiza) - alipite de creier în poziții diferite. În fapt, am ajuns cu toții la un nivel al evoluțiilor cognitive individuale în care trebuie să cunoaștem, măcar schematic - aşa cum ne oferă Autoarea în mod explicativ, felul în care hormonii secretați de aceste două glande principale asigură buna funcționare a Omului în contextul asocierei fundamentale dintre Spirit, trup și corpuri energetice. În sine, toate aceste „componente” funcționează la frecvențe vibratorii specifice și Autoarea redă concis modul în care se produc în intimitatea noastră variantele schimburi energetice permanente: schematic, prin transformări treptate ale frecvențelor vibratorii specifice, energiile ajung

permanent până la ADN-ul fiecărei celule, iar în plan superior - funcție de gândirea și manifestările noastre - se pot manifesta în fluxuri de conștiință la trepte tot mai ridicate.

Intimitatea proceselor biofizice care au loc permanent în trupurile noastre este desigur mult mai complexă; în fapt, acestea au fost admirabil concepute și implementate de Creatorii Superiori veniți „cândva” pe Pământ, care au transpus prin materia planetară Gândirea plină de Iubire a Tatălui-Creator privind Ființa-Om - ce urma să fie răspândită în Univers cu un scop cu adevărat impresionant. Or, astfel cum Tatăl Unic își iubește spiritual toate creațiile pe care le-a „gândit”, și noi Oamenii avem prin Sinele nostru divin o iubire profundă față de Părintele Creator; dar chiar mai mult, Spiritul nostru fiind o „Scânteie divină” emanată din însuși Tatăl Divin, avem sădită în noi și o iubire spirituală față de tot ce este Creație divină! Însă noi-înșine fiind admirabile creații divine, trebuie să ne iubim spiritual și pe noi-înșine - desigur fără îngâmfare și mândrie egoistă și mai presus de înțelesul comun al iubirii trupești și al manifestărilor materialiste la frecvențe vibratorii inferioare. Pe această linie spirituală, Autoarea a explicitat extins necesitatea reală a „iubirii de sine” și respectiv a cunoașterii modurilor prin care să o realizăm „comunicând cu propriul Sine divin”- oferind în acest sens utile specificări „practice”. În fapt, acest Sine superior este „adevărata

ființă-om nemuritoare" ce există „întrupată" în fiecare dintre noi și această „comunicare" este esențială...

Față de numeroasele explicitări redate în cadrul fiecărui capitol, care relevă importanța cunoașterii în general - dar în primul rând a „cine suntem" și „care este sensul existenței noastre" ca ființe umane - noua carte-ghid este la rândul ei un real „ajutor" pentru progresul nostru evolutiv. (Aprecierea o exprim cu totală convingere, personal nefiind nici un fel de rudă cu Autoarea - deși avem același nume; legătura este doar cea a ideilor comune ca fond spiritual.) Ori „ajutorul" acestei cărți-ghid este cu atât mai util, cu cât cunoașterile care au fost completate cu indicații practice, au fost asociate permanent și cu „îndemnuri mobilizatoare" - care efectiv ne stimulează ridicarea frecvențelor vibratorii ale gândirii și ale orientării spre fluxuri de conștiință mai înalte.

Desigur, „autoeducarea" solicită eforturi intime permanente, căci numai astfel evoluăm; dar întregul conținut al cărții e de asemenea un sprijin permanent în atât de necesara „aventură inițiatică" propusă de Autoare cu o totală deschidere spirituală. Și pe scara valorilor reale, asemenea „aventuri" sunt cele cu adevărat necesare și cele mai valoroase pentru existența noastră „cosmică", întrucât suntem cu toții Ființe Spirituale care am venit din spațiu și ne vom reîntoarce în spațiu după „eliberarea" din ciclul terestru.

Ing. Florin Gheorghieță